

A műtárgyak útja kiszámíthatatlan

Kortárs képzőművészek Nagykőrösön

Képzőművészek lesz január 30-án délután 2 órakor Nagykőrösön az Arany János Művelődési Központban — tudtuk meg a kortárs képzőművészek nemrég megnyitott kőrösi tárlatán.

Bizonyára kevesen vannak közöttünk, akik részt vettek már műtárgyárverésen. Valószínű, annál többen, akik filmen láttak olyan jelenetet, ahol folyik a harc egy-egy műtárgyért. A versengőknek szinte az életük függ attól, hogy megszerezze. Az árak egyre

gondolva, erre úgyszincs magyarázat. Volt.

— Mert úgy érzem, hogy a kutyákat az Isten jókedvében teremtette. Mulatságosak. Szórakoztatni akartam velük. Fekete-fehérek, mert a fekete és a fehér szín egymás melletti alkalmazása jó festői lehetőség. Ugyanezért festek szívesen zebraikat, meg azért, mert zebra ritkán kerülnek képre.

A *Csobbanás* című festmény előtt állunk meg.

— Jó játék volt elkapni a pillanatot, mikor egy kocka a vízbe csobban. Festőileg próbáltam megmutatni, hiszen a valóságban nemigen figyelhetjük meg, hogyan történik ez.

— Több képen ábrázol csillagokat, csillagos eget.

— Ezek tájképek, olyan tájaknak az ábrázolásai, amelyekre sohasem jutunk el. Az *Indulás előtt* címet viselő képen pedig két olyan repülőgép van, mely nem alkalmas az utazásra. Az egyik túl öreg, a másik játék. Mégis bennük van, vagy volt a repülés lehetősége.

Az erdélyi *Czinege Zsolt* kellemes színhatású, hagyományos formavilágú képein szülőföldje tájai, városrészei, épületei jelennek meg. Címei: *Falusi ház, Udvar magnóliával, Borszéli táj, Az út, Nagyszabasi utca, Szülővárosom...* Tájképek láthatók *Tábori Bélától* is: *Szirakuzai táj, Bodrogi táj*, s egy félig-meddig képzeletbeli táj: *Tengervilág*. A tenger mélye, fantasztikus állatokkal.

A Los Angelesben élő *Mari-ka S. Kántor* úgynevezett naiv festő. A naiv festők jellemzője, hogy részletesen, aprólékos pontossággal ábrázolják a valóságot. *Mari-ka S. Kántor* is megteszi ezt, de valóságos képeinek naivitását még szándékosan fokozza is. *Falusi mulatságában* a népviseletes alakok közül az egyik szármáhaton ül, a háttérben mesebeli virágok nyílnak. *Havas táján* éppen egy őzcsorda vonul át.

C. Kis József, a Csömörről ér-

kezett művész a flamand mesterek klasszikus formáin, módszerein iskolázott festő. Am amit ábrázol, nem a látvány, azt ragadja meg, amit a képzelet szül. Ami az emlékek közül felmerül. A színek harmóniájával, az alakok megkomponáltságával éri el, hogy egységbe olvadnak akár ellentétesnek is érezhető dolgok. Képein különös jelenetek tárulnak elénk, olyanok, amilyeneket álmunkban láthatunk, melyek a szabadjára engedett tudatalatiból törhetnek elő.

Eljutott a kiállításra egy *Szász Endre*-kép, a *Hamiskártyás*. Pasztell- és ceruzarajzokat állított ki a csömöri *Nagy Éva*, a budapesti *Olejnyik Ágnes*. *Nagy Éva* mellképeinek — *Anyá, Anya gyermekével, Születés után* — talán szentképek voltak az ihletői. *Balerináról Degas* jut eszembe. Lófej-

ről az, hogy milyen szépek a lovak.

A szombathelyi *Krieg Ferenc* képeiről elsősorban — első látásra — az állapítható meg: hatásosak. Élénk színvilág, merész és változatos ecsetkezelés a jellemzője. Egyéni festett tájai sokaknál tetszésre találhatnak. *Hogy Molnár Miklóst* mi foglalkoztatja, elárulják címei: *Erőtér, Koor-dináták, Viszonyrendszer*. Képei megalkotásakor az absztrakt művészet szabadságával él.

Vajon kik vásárolják meg ezeket a képeket? — kérdezzük önmagunktól, tudván, hogy a műtárgyak útjai kiszámíthatatlanok... A lényeg az, hogy művészi munka kerüljön lakásainkba.

(A művészek eladott képei árának tíz százalékát Nagykőrös kulturális alapja számára ajánlották fel.)

Nádudvari Anna

C. Kis József: Csendélet

magasabbra és magasabbra kúsznak, aztán akinek nincs már pénze, hogy magasabb árat ígérjen, feladja. Az árverési kalapács lecsap: a tárgy elkel. Azé lett, aki legelőbb tudott fizetni érte.

Január 30-án Nagykőrösön nem egészen ilyen lesz az árverés. Elmehet az is, aki nem a „kiállításra” ráigérm, ellenkezőleg, alkudni akar. A művelődési központban jelenleg látható *Kortárs képzőművészek kiállításán* a képek mellett szereplő árak tájékoztatók. Emelkedhetnek is, de csökkenhetnek is, a vásárlói kedvtől, a vásárolni kívánók pénztárcájától függően.

A kiállítók tulajdonképpen találkozóznak szíjakkal az árverést. Ismerkedésnek. Akik mostanában bertegek a kiállítóterembe, jó előre elgondolkodhatnak rajta, tetszenek-e a bemutatott képek. Melyik tetszik közülük? Ahány festő, annyi festői világ.

A kiállítás megnyitóján jelen levő *Pável Zoltán*, ahogy éppen az ő képeit néztem, biztatott: kérdezzek.

— Miért éppen kutyákat festett? — kérdeztem hirtelen, azt

C. Kis József (Csömör): Emlékkép

Szentendrei levél

Bánovszky Miklós köszöntése

„Szentendréről küldöm e képlevet lapjoknak, és kérem, hogy közöljék — köszöntve *Bánovszky Miklóst*, aki ma, január 17-én tölti be 99. életévét. Ha a legfelsőbb körök hivatalnokai meg is feledkeztek művészetét, tehetségét, Isten-től kegyesen kapott hosszú életét valamiféle érdemredecskével kitüntetni: úgy Pest megye lapja méltassa köszöntés-re. *Bánovszky képei* karakteres látványképek. Jól rajzol, ki-

tűnő karakterábrázoló — így különösen megkapóak portréi. Aktjain a szépséges testek a legjobb magyar művészek alkotásaival vetekszenek. *Szentendrei városképei* egy tova-tűnt, átépített város varázslatos emlékképei, s nemcsak mű-vek, de látványdokumentumok is. Ő a *Szentendrei Művésztelép* alapítóinak utolsó, még élő mohikánja. (...)

Szentendre, 1994. január 17.
Szánthó Imre

Örömmel tesszük közzé *Szánthó Imre* grafikusművész különös és elgondolkodtató levelét. Legyen e „képes díszítvirat” a gyakran késlekedő postás nélkül a mi születésnapjaink jókívánságunk és köszöntésünk is a nem kis kort megélt kiváló festőművészek címezve. Megjegyezzük: a *Pest Megyei Hírlap* nemrég épp az ünneplő művész *Szentendrei táj* című festményének reprodukcióját közölte — abból az alkalomból, hogy 42 helyi képzőművész összefogott és alapítványt hozott létre a festőváros művészete érdekében, annak az igazi *szentendrei hagyománynak* az ápolásáért és felmutatásáért, amely *Bánovszky Miklóstól* a mai fiatal *szentendrei* újat kereső kutatgatásáig ível. (A szerk.)

A Madách Imre- napokról

Mint lapunkban jeleztük, tegnap este Vácott Madách Imrere emlékeztek az író nevét viselő művelődési központban. S emlékeztek bizonyára szerte az országban nagy drámaírónkra. Balassagyarmaton a Madách Imre Irodalmi és Színházi Napokat — egyben a Kamarajátékok Országos Fesztiválját —

immáron 23. alkalommal rendezik meg. A tegnapi kezdődött és vasárnap záruló Nógrád megyei irodalmi fesztivál résztvevőinek száma minden eddigig felülmúlt, s ez feltehetően a hosszú időn át pangó amatőr mozgalom fellendülését jelzi. A program szerint 21 hazai együttes mutatja be műsorát.

Derékba tört életpálya

Török Richárd emlékkiállítás

Egy éve már, hogy a kitűnő szobrászművész, *Török Richárd* tragikus hirtelenséggel 38 éves korában meghalt. Emlékének tiszteleg az a kiállítás, amely ma délelőtt 10 órakor nyílik a Kortárs Galériában (Budapest, III. Bécsi u. 3.), s amelyet tíz napon át tekinthetnek meg az érdeklődők.

A mai napig tisztázatlan körülmények között elhunyt *Török Richárd* számára az alkotás öröme állt élete, tevékenysége középpontjában. Műtermében és a sportpályákon — ahol édesapja, a világhírű kézilabda-játékos révén is otthonosan mozgott — egyaránt szerette és tisztelte az emberit és az embereket, akikkel alapvetően jó kapcsolatban állt. Egy éve a farkasréti fák árnyékában pihen, emléket a „0”-ás parcellában egy granit sírkő és a virágok őrzik.

A mai világ hamar felejt. Hová lettek tanítói, barátai, akik közül *Somogyi Józseffel* talán az utolsó is a sírba szállt? Alkotásait Canberrában, New York-ban, Londonban, Münchenben s a kis magyar faluban, Györfönyben láthatjuk, a „szakma” azonban mintha megfeledkezett volna róla. A derékba tört művészi pályájának a kiállításal igyekeznek méltó mentőt állítani *Török Richárd* barátai és tisztelői.

(jocha)

Jelentkezések a könyvhétre

A könyvkiadók február 20-áig nevezhetik kiadványaikat az idei ünnepi könyvhétre és a „Szép Magyar Könyv 1993” versenyre — tájékoztatót a Magyar Könyvkiadó és Könyvterjesztők Egyesülete. A 65. ünnepi könyvhétre az MKKE propagandaosztályán — Budapest,

V. kerület, Vörösmarty tér 1. — lehet nevezni. A jelentkezésnek tartalmaznia kell a könyvhétre tervezett kiadvány adatait — címet, a szerző nevét, árát, várható példányszámát, műfaji besorolását, kötésének fajtáját, megjelenésének időpontját — és rövid tartalmi ismertetőjét.

A régi magyar zenéről Budakeszin

A zene történetének ötszáz évét ívelte át az a koncert amelyet Budakeszin tartottak szerda este, a magyar kultúra napja tiszteletére. Az *Ómagyar Mária siralomtól Petrovics Emil* kórusművéig sok szép darabban gyönyörködhattunk. A rendhagyó „történelemórát” olyan kiváló, „tanárok” tartották, mint a *Gabrieli Madrigálegyüttes*, a *Balassi Consort*, a *Stella Kamarakórus* és *Jancsó Sarolta* előadóművésznő.

A hangverseny szünetében a Balassi Consort és a Stella Kamarakórus vezetőivel, *Lukács Lászlóval* és *Baráz Józseffel* beszélgettünk.

— Hogyan fogadja általában a közönség a régi zenét?

— Két rétegre kell osztani a régi zenét, nem magyar, illetve magyar muzsikára — mondta *Lukács László* — A nem magyar szerzőket — *Bachot, Vivaldit*, és másokat — a koncertekre rendszeresen járó közönség kedveli, a magyar reneszánsz és barokk műveket, amelyek sajnos ritkábban kerülnek koncerttermek-

be, inkább az értelmiség ismeri és szereti.

— Mit lehetne tenni ezeknek a művészeknek a népszerűsítéséért? Főként a magyar reneszánsz és barokk muzsikáért.

— Az amatőrizmus kedvez a régi zenének, mely az iskolai tananyag része is, de nem eléggé. A mi együttesünk itt, Budakeszin rendhagyó irodalomórákat tart a könyvtárban, igyekszünk a gyerekeket fokozatosan aktívválni. A különböző együttesek sokat tehetnek a régi zene érdekében. A rádióknak és a tv-nek több alkalommal kellene felléptetniük őket. A *Virágh László* vezette

Régizene Társaság is ezeket a célokat szolgálja, többek között a zeneművek felkutatásával, a hanglezáradás szervezésével.

— Mióta muzsikál együtt a Balassi Consort?

— Öt éve, célunk a régi zene korhű megszólaltatása, korhű hangszerekkel. Régizene-kurzusokon tanultunk és tanulunk, *Keckes András, Szabó István, Virágh László* irányításával. Egy karácsonyi kazettánk megjelent, A „Nap születése” címmel.

— A Stella kórus előadásából szinte sugárzott a könnyedség az öröm. Mi a titka ennek a lekésésnek? — fordulok *Baráz József* karnagyhoz.

— Fiatalok az énekkar tagjai, a volt tanítványok és az általuk szervezett ifjúság. Hobbiból énekelnek, egyébként mindegyiküknek megvan a zenei alapképzettsége.

Mi is a reneszánsz, a barokk

és a modern kórusművek színvonalas bemutatását tűztük ki célul, immár tizenöt éve.

Megtudjuk a beszélgetés során, hogy a Stella kórus bejárta már Hollandiától Olaszorszáig, Finnországtól Spanyolországig egész Európát. Tavaly huszonegy felleléstük volt, még Dél-Afrikába is eljutottak. Érvényes meghívások van Olaszországba, Frankfurtba, Hollandiába. A Horváth Mihály téri és a Hermina mezei templomban is énekelnek miséken, hangversenyeken.

Előadásait hallgatva egész idő alatt egy Kodály-idézet járt az eszemben: „Mechanizálódó korunk abba az irányba fejlődik, hogy az ember géppé válik. Ettől csak az ének szelleme véd meg.”

Budakeszin, a magyar kultúra napján az „ének szelleme” mindenképp sikerrel védett valamennyiünket.

Kopasz János